

Bibliaóra – 2021.augusztus 3.

Előfohász: „Nebukadneccar ekkor így szólt: Áldott legyen a Sadrak, Mésak és Abédnegó Istene, mert elküldötte angyalát, és kiszabadította szolgáit, akik benne bíztak. (Dán 3,28a).” Ámen.

Ének: 345. dicséret: „Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom...”

Előima

Felséges Istenünk, szerető mennyei édes Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!
Minden tanítványodért fohászokodunk, aki ma megjelent a te Igéd tanulmányozására. Kérünk, légy közöttünk, életünk világossága és szüntesd meg vakságunkat. Kérünk, légy közöttünk, életünk kenyere és szüntesd meg lelki éhségünk. Kérünk, légy közöttünk, életünk útja és szüntesd meg sántikálásainkat. Jöjj el erőddel, és szabadíts meg minket, hogy közelségedben valóban megmártózzon lelkünk és szavad által épüljön lelki házzá az egyének gyülekezete. Vesd ki szívünkéből az önző érdeket, és formálj testvéri közösséggé, amelyben a Te áldásod megjelenik és dicsőséged látható lesz. Láthatatlanul is gondold lelkünk egészségére és oltalmazd meg bennünket erős kezeddel, hogy egyedül csak Rád figyeljünk. Jézus Krisztus nevében, őrizd meg gondolatainkat Igéd olvasása és hasogatása közben. Ámen.

Ószövetségi alapige: Királyok I. könyve 18,20-46

„Akkor elküldött Aháb Izráel fiaiéért, és összegyűjtötte a prófétákat a Karmel-hegyre. Illés pedig odalépett az egész nép elé, és így szólt: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt, ha pedig a Baal, akkor őt kövessétek! De a nép nem felelt egy szót sem. Akkor Illés ezt mondta a népnek: Egyedül én maradtam meg az Úr prófétájának, a Baal prófétái pedig négyszázötvenen vannak. Adjanak nekünk két bikát; ők válasszák ki maguknak az egyik bikát, vagdalják darabokra, és rakják a fahasábokra, de tüzet ne gyújtsanak. Én is elkészítem a másik bikát, rárom a fahasábokra, de tüzet én sem gyújtok. Ezután hívjátok segítségül a ti istenetek nevét, és én is segítségül hívom az Úr nevét. Amelyik isten tűzzel felel, az az Isten. Erre az egész nép megszólalt, és ezt mondta: Jó lesz így! Ezután így szólt Illés a Baal prófétáihoz: Válasszátok ki az egyik bikát, és készítsétek el először ti, mert ti vagytok többen. És hívjátok segítségül istenetek nevét, de tüzet ne gyújtsatok! Ők fogták a nekik jutott bikát, elkészítették, és így hívták segítségül a Baal nevét reggeltől délig: Ó, Baal, felelj nekünk! De nem jött hang, és nem felelt senki. Eközben ott sántikáltak az oltár körül, amelyet készítettek. Amikor dél lett, Illés gúnyolni kezdte őket, és ezt mondta: Kiáltsatok hangosabban, hiszen isten ő! Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán alszik, és majd fölbred. Erre elkezdtek hangosan kiáltozni, és szokásuk szerint összevagdosták magukat kardjukkal és

dárdájukkal, míg el nem borította őket a vér. Dél elmúltával révületbe estek, egészen az áldozat idejéig, de nem jött hang; nem felelt, és nem figyelt rájuk senki. Akkor Illés ezt mondta az egész népnek: Jöjjetek ide hozzám! És odament hozzá az egész nép. Ő pedig helyreállította az Úr lerombolt oltárát. Fogott Illés tizenkét követ a Jákób fiaitól származó törzsek száma szerint; Jákóbbhoz szólt így az Úr szava: Izráel lesz a neved. A kövekből oltárt épített az Úr nevében, azután árkot húzott az oltár körül, amelybe két véka vetőmag elfért volna. Azután elrendezte a fahasábokat, földarabolta a bikát, és rárakta a fahasábokra. Majd ezt mondta: Töltsetek meg négy vödröt vízzel, és öntsétek az áldozatra meg a fahasábokra! Azután ezt mondta: Ismételjétek meg! És megismételték. Újra mondta: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is megtették. A víz már folyt az oltár körül, és az árok is megtelt vízzel. Az áldozat bemutatása idején odalépett Illés próféta, és ezt mondta: Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene! Hadd tudják meg a mai napon, hogy te vagy az Isten Izráelben, én pedig a te szolgád vagyok, és mindezt a te parancsodra tettem! Felelj nekem, Uram, felelj nekem, hadd tudja meg ez a nép, hogy te, az Úr, vagy az Isten, és te fordítsd vissza szívüket! Akkor lecsapott az Úr tüze, és fölemésztette az égőáldozatot és a fahasábokat, a köveket és a port, az árokban levő vizet pedig felnyalta. Amikor látta ezt az egész nép, arcra esett, és ezt mondta: Az Úr az Isten, az Úr az Isten! Illés pedig ezt mondta nekik: Ragadjátok meg a Baal prófétáit, senki se menekülhessen el közülük! És megragadták őket. Illés levitette őket a Kísón-patak mellé, és ott lemészárolta őket. Ezután Illés ezt mondta Ahábnak: Menj föl, egyél, és igyál, mert eső zúgása hallatszik. Aháb fölment, hogy egyék és igyék. Illés pedig fölment a Karmel tetejére, a földre kuporodott, és arcát a térdei közé hajtotta. Így szólt a szolgájához: Menj föl, és tekints a tenger felé! Az fölment, és arra tekintett, majd ezt mondta: Nincs ott semmi. Illés ezt mondta: Menj vissza hétszer! Hetedszerre ezt mondta a szolga: Most egy tenyérnyi kis felhő emelkedik föl a tengerből. Ő azt felelte: Menj el, és mondd ezt Ahábnak: Fogj be, és menj le, míg föl nem tartóztat az eső! Eközben az történt, hogy viharfelhők sötétítették el az eget, és nagy eső lett. Aháb harci kocsira szállt, és Jezréelbe ment. Az Úr keze pedig Illéssel volt, és ő felövezve derekát, Aháb előtt futott a Jezréelbe vezető útig."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

20-29. vers: Aháb király összegyűjtötte Izráel fiait. Isten szolgája, Illés próféta odafordul Izráel egész házához és megkérdezi őket: „Meddig sántikáltok még kétfelé?” Ez a sántikálás kifigurázása annak a rituális táncnak, amit a Baal kultusz megkövetelt. Illés próféta szemrehányó kérdése Isten népének a kételkedésére mutat rá. A kételkedő ember Jakab apostol szerint: „*Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, a kételkedő és minden útján állhatatlan ember.*” (Jk 1,7-8) Nem lehet Baalra is, és az Úrra is támaszkodni.

Jézus szavai idekívánkoznak: *„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”* (Mt 6,24) Ide is és oda is egy kicsit. Istennek is és más kedvteléseimnek is egy kicsit. Két út tanítása áll e nép előtt. Mindennél aktuálisabb Illés kérdése. El-eljárunk istentiszteletre, de ha baj van, akkor jöhetnek az okkult dolgok, valamelyik majd csak segít. Egyértelmű választ kell adnunk Isten hívására. Döntésünk mellette vagy ellene nyilvánvalóvá kell, hogy legyen. A nép nem válaszol. A választott nép néma. Az Úrtól jövő igazság, amit prófétáján keresztül közöl, elnémítja a népet. A nép elnémul, mert tudja, hogy egy az Isten és az Úr igaz volta belenyúl az életükbe. Elcsendesedni Isten ítélete során. Végighallgatni az Úr ítéletét. Végigkövetni az Úr ítéletét.

Ezután a próféta tényként közölte, hogy Ő egyedül maradt meg a próféták közül, és a Baal papok 450-en vannak. Ez a számadat szépen kifejezi, hogy hol a hangsúly Izráel életében. Hallgat a nép, mert tudja, hogy ő a ludas. Hallgat a nép, mert tudja, hogy vétkezett. Hallgat a nép, mert bűnös. A nagy kérdésekre sokszor hallgatással válaszolunk. A bűnös ember némasági fogadalmat tesz. De az Úrtól származó igazság nem a tömegek kiváltsága. Egy legény van talpon a vidéken, akit az Úr kiválasztott, hogy fel tegye kérdését népének. Ezután Illés felajánlja szolgálatait a népnek. Döntsenek ki az Úr az életünkben. Mutassanak be áldozatot. Kinek van élő Ura? A Baal papoknak vagy Illésnek? Mindketten elkészítik áldozatukat. Az áldozati állatnak az Úr törvénye szerint hibátlannak kellett lenni. Illés a nép által odahozott két bikából felajánlja a választási lehetőséget a Baál-papoknak. Válasszatok az áldozatra szánt állatokból, hogy Őt senki se gyanúsítsa meg, hogy csak az Ő áldozatát fogadta el Isten. De egyik elsőbbség sem segít a Baál-papokon. Minden hiábavalóság, mert a halott istenségnek akár mit ad az ember, nem tud semmit sem cselekedni. Illés látja tettüket és kineveti őket. Gúnyolódik emberi vívódásukon. Ez a rituális sántikálás, ugrándozás számára nevetséges módja Isten megszólításának. Sok esetben öncsonkítással is összefüggésbe hozták. Több esetben megszólítja őket áldozatbemutatásuk közben: Először is tanáccsal látja el őket, mit hogyan végezzenek el. Minden megszólalása célzás és utalás arra, hogy minden hiábavaló. Számára több variáció létezik, hogy miért nem szólal meg a Baal: Először is elgondolkodott. A tíruszi Baal-t filozófusnak is tartották, és a tírusziak között elterjedt az a nézet, hogy a hajókat ő találta fel. Másodszor szükségét végzi. Saját dolgát végzi és nincs ideje tisztelőire. Harmadszor elutazott. Több föníciai állatmese tartalmazza azt a feltevést, hogy Baal a hajókat kíséri. Végül alszik, majd ha felébred, cselekszik. Illés ezekkel az indokokkal kifejezi, hogy Baál erőtlen és tehetetlen istenség. Bizonyos időintervallumban cselekszik. A mi Istenünk szüntelenül cselekszik. *„Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt! Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezed felől.”*

(Zsolt 121,4-5) A mennyei édesatya kiváltságos szolgálatát tárja a nép elé. Nincs más Isten, aki tudna Izráelen segíteni. A hármas kijelentés hangsúlyozza ezt: SENKI SEM OLYAN, mint a mi Istenünk, IZRÁEL ISTENE. Milyen jó lenne Isten kizárólagos voltára jobban és mindig odafigyelni. Illés gúnyos megjegyzései Baalra, hadd vigyenek bennünket közelebb ahhoz az Úrhoz, AKI valóban ÚR, és lehajló kegyelmével ránk figyel. Gondviselő ATYA az Úr Jézus Krisztus által. Hogy Isten legyen minden mindenkiben.

30-35. vers: „Gyűljetek körém!” Szó szerint térjetelek hozzám, és bemutatom nektek Isten kiváltságos útjait, mert a Baal ideje lejárt. Az ő működésének ideje megszűnt. Illés első szolgálata az oltárt megjavítása. Szó szerint gyógyítja Isten oltárát. A testvérháborúk sorozatos vívódásai alatt Izráel és Júda elfelejtette, hogy összetartoznak. Úgy állítja helyre az oltárt, hogy mind a tizenkét törzsért áldozatot mutat be. Izráel egységét tárja a nép. Összetartoztok. A 12-es szám Izráel teljességét és érinthetlenségét fejezi ki. Nem Illés döntése ez, hanem az Úr, az őriző Pásztor döntése, aki már Józsué idejében is meghatározta az emlékkövek lerakását. Az északi törzsek kövei újból visszakerülnek a helyükre. Hányan távoztak közülünk is. Hányan váltottak, elmentek, elhagyták a gyülekezetet. Illés addig nem tud Isten elé járulni, míg a nép nem egész és kerek. Addig nem lehet a szent és rettenet Isten elé lépni, míg nem rendezték soraikat. Rendezni a lelki Izráel összetartozását. Amit az ember lerombolt, azt csak az Úr tudja rendezni. Isten emberré lett Krisztusban és az oltáron olyan áldozatot mutat be, amelyből az egész világ gyógyulhat. Családi, törzsi, népi, nemzeti kapcsolatok ott rendeződnek, ahol Isten Jézusban kijelentette, hogy mennyire szeret. A víz jelenléte sem egyértelmű az áldozati bikán. Isten mindennek az adományozója. Ha az Úr helyreállított oltárán áldozunk, megtapasztalhatjuk, hogy ő valós, élő feleletet ad kérdéseinkre és életünkre. A Golgota az a hely, ahol a szív békére lel. A Golgota az a hely, ahol minden meggyógyul. A Golgota az a hely, ahol minden rendeződik. A Golgota az a hely, ahol Isten maga rendezi sorainkat.

36-40. vers: Végül Illés imádkozik. A megszólításban benne van az a hitbéli folytonosság, amit senki el nem vehet Izráeltől. Ábrahám, Izsák és Jákób Istene segítsége az egész Izráelnek. Az Úr Izráel Istene, és nem Baál, és ennek vannak múltbeli lenyomatai. Isten már bizonyított népe életében, nem ő az első elhívott, de Baal semmit sem tett, még ha hódolat és imádat tárgya is volt Izráelben. Isten szövetségkötése hamarabb megtörtént, és erre apellál kérésében Illés. Az Úr újból ismertesse meg nevét mindenkivel. Legyen jelen ott, ahol megvetették. Válgjon láthatóvá ott, ahol elfelejtkeztek róla. Az Úr pedig szó szerint felnyalja az áldozatot. Ki van éhezve a népre és a vele való kapcsolatra. Az ő tüze kész megtisztítani és visszafordítani egészen onnan, ahová jutottunk. Még a Baal-kultuszainktól is visszafordíthat az élő Isten. A nép ezt látja és földre borul. Az

„Úr az Isten” jól kifejezi a nép hitvallását, amihez vissza kell térniük. Vissza a gyökerekhez. Vissza az Úrhoz. Gyökértelen életet éltek és ezt nemcsak Illés, hanem Jeremiás és Ézsaiás is többször Isten népének a szemére vetette. A hitvallásuk csak a Törvényi előírás betartása, úgy mint a Baal papok lemészárlása. Kisón patakja vérvörös lett. Ott ahol a Baalnak áldoztak, ott mészárolják le a papjaikat is. Cselekedeteik utó érik őket.

41-46. vers: Ezután a próféta felszólítja a királyt az asztalközösségre. A böjtnek vége van. Isten népével együtt lakozik. A szárazság idejének vége van. Aháb király fogyaszthat, mint egykor a bölcs prédikátor: *„Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd!”* (Préd 9,7) Aháb fogyasszon, mert Isten a győztes. Míg Aháb étkezik, addig Illés imádkozik. Egyáltalán nem szokványos ez az imádság. Révületbe esik. Révületének egyetlen egy lenyomata van: Ő kitartott. Ő hűséges. Egyedül volt, de szolgált. Türelmes maradt. „De Mózes így felelt a népnek: Ne féljétek! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma az ÚR! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket.” (II Móz 14,13a-b) Egy fecske nem csinál nyarat, hányszor halljuk. Egyedül a családban. Egyedül népem körében. Mire vagyok képes? Tovább sántikálni? Helyt állni?

Közének: 443. dicséret 1. verse: „Lelkem, adj dolgot magadnak...”

Újszövetségi alapige: Márk evangéliuma 6, 30-44

„Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszélték neki mindazt, amit tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjétek meg egy kissé.” Mert olyan sokan voltak, akik odaérkeztek, és akik elindultak, hogy még enni sem volt idejük. Elhajóztak tehát egy lakatlan helyre magukban. De sokan meglátták és felismerték őt, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket. Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani. De amikor az idő már későre járt, odamentek hozzá a tanítványai, és ezt mondták neki: „Lakatlan hely ez, és az idő már későre jár. Bocsásd el őket, hogy a környező településekre és falvakba menve ennivalót vegyenek maguknak.” Ő azonban így válaszolt nekik: „Ti adjatok nekik enni!” Mire ők ezt mondták neki: „Talán mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?” Jézus azonban megkérdezte tőlük: „Hány kenyeretek van? Menjétek, nézzétek meg!” Amikor megnézték, így szóltak: „Öt kenyereünk van, meg két halunk.” Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit egy-egy csoportba a zöld fűre. Le is ültek százas és ötvenes csoportokban. Ekkor Jézus vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és

megettörte a kenyereket, majd átadta a tanítványoknak, hogy tegyék elájuk; és a két halat is elosztotta mindnyájuknak. Miután mind ettek, és jól is laktak, összeszedték a kenyérdarabokat tizenkét tele kosárral; és azt is, ami a halakból maradt. Akik pedig ettek a kenyerekből, ötezren voltak, csak férfiak.

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

30-34. vers: Márk evangélista itt először tudatosan hívja a tanítványokat apostoloknak. A Küldő szájába adja az egyik legfontosabb szót: apostol, vagyis küldött. A szolgálati útról visszatért tanítványok leadják jelentésüket. Jézusnak fontos, hogy megpihentesse őket. Elérkezik a pihenés ideje. A tanítványi kör és Mestere a magányosságba burkolózik. „Csak ti magatok” jelzi a valódi egyedüllétet. Közösen a Küldővel megpihenni a tó lakatlan részén. – ez a cél. Imádság és áldás által részt vesznek a Jézussal való közösségben, asztalközösséget alkotnak. Meg kell, hogy legyen az élet ritmusa még a tanítványok életében is. A nyugalom napját még a pászortól sem szabad elvitatni. A nyugalom napját még a Pásztor tanítványaitól sem lehet megvonni. Szükség van a lakatlan helyre életünkben. Kell a kopárság ideje, hogy a szolgálattelvő ember nélkül Istennel közösségben feltöltekezzenek. A bensőséges szolgálathoz fel kell készülni. A belső regeneráció nélkül nincs eredményes szolgálat. Az aktív pihenés nélkül nem lehet küldöttként követni Jézust. A sokaság azonban nem engedi meg Jézusnak ezt a megszabott időt. A sokaság önző és kérlelhetetlen. A sokaság nem engedélyezi a pihenést és kenyerek megtörését. Ugyanis ők már jól ismerik Jézus hajóját, hiszen ebből a hajóból tanította őket és tudja, hogy merre tart. Tudja, hogy amit Jézus kerülővel tesz meg a vízen, azt ő a szárazföldön sokkal gyorsabban megjárhatja. A sokaság elindul. Egy újratervezés történik. Így a Jézusi füstbe ment tervből egyszerre csak nagyobb projekt lesz. Méghozzá hitbeli és kivitelezhető projekt. Ami kivitelezhetetlen kicsiben, valósuljon meg nagyban. Legyen mindenki számára áldás és békesség. Jézus nem haragszik és megszanja a sokaságot. Irgalmat gyakorol. Isten kegyelmében részesíti őket. A pásztor nélküli nyáját megajándékozta Önmagával. Amit megvontak tőle és tanítványaitól, azt Ő szolgálatával megpecsételi. Részesíti őket a közösség áldásaiban próbára téve saját tanítványait, az apostolokat. Jézus tudja, hogy a pásztor nélküli nyáj gondolkodásában zavarodott, tetteiben kiszámíthatatlan és évszázadokon keresztül elhanyagolt nyáj. Nem tudja, mit akar, nem tudja, hogy mit várhat Jézustól, nem tudja életének és szolgálatának fontossági sorrendjét. A bibliai idézet Mózes IV. könyvének 27. részéből a 17. vers: „Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba és vezesse haza őket, hogy ne legyen az ÚR közössége olyan, mint a juhok, melyeknek nincsen pásztor.” Józsue szolgálatára vonatkozik. Jézus és Józsue nevei megegyeznek, a Megváltó szolgálata irgalomgyakorlás. A Megváltó szolgálata kegyelemhirdetés. A Megváltó

szolgálata pásztori szolgálat. A Megváltó szolgálata pásztori felelősség, amit Jézus Izráelért érzett és gyakorolt. Épp ezért tanít, és saját tanítását megpecsételi kenyérszaporítással. Amit NEKI nem engedélyeztek, azt Ő mindenkinek felkínálja. Jézus szolgálata először is a tanítás. Sok mindenre tanította őket. Jézus igyekszik Pásztorrá válni. Jézus igyekszik a pásztorolást elvégezni. A tanítás útegyengetés.

35-37. vers: A tanítványok félbeszakítják Jézust és figyelmeztetik, hogy a sokaság nem evett. Jézus maga is azért jött, hogy tanítványaival együtt fogyassza a kenyeret. A tanítványok azt ajánlják, hogy bocsássa el a sokaságot. Jézus azonban válaszával teljesen meghökkenti tanítványit. Letaglózza őket. A hit erejét keresi életükben, úgy mint a tenger lecsendesítése közben. Természetesen a tanítványok a mennyiségre gondolnak és a pénzösszegre. A tanítvány vásárolni akar. A tanítvány be akarja szerezni a hozzávalókat. A tanítvány újból másképp gondolkodik. A fejben számolás megy, de a hitben gondolkodás nem. A tömeget fejkvóta alapján megsaccolják, majd kijelentik, hogy mindez lehetetlen. Az apostoloknak nevezett tanítványok elfelejtkeznek a KÜLDŐRŐL. Mindent kiszámoltak, mindent meghánytak-megvetettek, és bizony ez nem fog menni. Életünk vad tengere mögött ott van a nagy számolgatás. Számtanban jók vagyunk, istenismeretben kevésbé. A matematikai osztályzatunk jeles, de a hittan hagy maga mögött kivetnivalót. Vajon miért? Isten országa a kenyerek világában másképp valósul meg. Isten országát hittel és reménységgel kell építeni. Minden tanítványnak túl kell látnia a saját lehetőségein és a lehetetlennek tűnő dolgokat a láthatatlan Istennel megvalósítani.

38-40. vers: Jézus azonban visszakérdez: „Mennyi kenyerek van?” Igazából ne egy kilós kenyerekre gondoljunk, hanem kenyérlepenyekre, amelyek abban az időben Izráel területén mindennaposak voltak. Az öt kenyér és két hal azonban a sokaságnak még a fél fogára sem elég. Jézus azonban mindenkit leültet. A zöldülő fű, amiről még János evangéliuma is említést tesz, utal a HÚSVÉT körüli időszakra. Az ültetési rend is sokatmondó. Az ötvenes és százas csoportok sorozata utal az Egyiptomból való kijövetelre (lásd. IIMóz 18,21-25), valamint arra, amit drága virágvasárnapi énekünk is megörökített: *„Jézus király és magát annak vallja, De hogy királlyá tegyék nem javolja; Sőt, noha Isten, Sion királya: Lett az időben szolgák szolgája.”* (331. dicséret 3. verse) Jézus visszavonul. Jézus meghátrál. Jézus megáll János evangéliuma szerint, amikor a sokaság királlyá akarja tenni a kenyérszaporítás után. Jézus nem azért jött, hogy kenyérünk, hanem életünk legyen és bővölködjünk. Jézus sohasem a kenyér Ura, hanem teljes életünk Urává akar válni. Nem adományaiból kell élnünk, hanem magából Krisztusból. Az Ő testének megtöretése számunkra élet. Méghozzá valódi élet. Gondolkodjunk el

azon, hogy magából Krisztusból táplálkozik-e az életünk, vagy elég nekünk az a megsokszorosított kenyér és hal, amit kezéből kapunk.

41-44. vers: A mi Megváltónk is MÁSNAK – AZ ATYÁNAK ad hálát. Az Ő kezéből veszi az áldásokat. Égre emeli tekintetét, és tudja, hogy kinek köszönhet mindent. A Pásztor is a mennyei Atya felé fordul, és hálát ad. Azt, amit megvont a sokaság Jézustól a tanítványoktól kicsiben, azt most itt nagyban a tanítványokért cselekszi Jézus. Nincs porcióosztás, nincs szeletelgetés, nincs több vagy kevesebb, hanem 12 kosárnyi maradék van. Jézus azért imádkozik, amiért Dávid: *„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm (Zsolt 23,1).”* A 12 kosár a teljesség jele és mindannak a jele: *„Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélekben való öröm.”* (Róm 14, 17) Minden úrvacsorai közösség asztalközösség, amin Jézus, mint Gazda megelégteti az övéit és a teljes Izráelt hívja az egész világgal egy asztalhoz. Jézus leültet, Jézus megnyugtat, Jézus a keveset is temérdekké formálja. Egyedül Jézus. A vándorló egyház ebben erősödhet meg. Elérkezett az Isten országa, amelynek ajándékai láthatóvá váltak még a test megtörése és a vér kiöntése előtt. Elérkezett az Isten országa, amelyben mindenkinek helye van, aki tudja, hogy az imádság és a közösség áldásait a mindennapi kenyérvételben is meg kell szentelni. Elérkezett az Isten országa, amely arra tanít bennünket, hogy Isten ajándékai visszavonhatatlanok Jézus Krisztus által. Jézus, mint az élet adományozója: Izráel valódi Pásztora nemcsak az éhséget csillapítja, hanem olyan közvetítést garantál, ahol a lélek megerősödik, és az élet megújul. Jézus az életadó Krisztus. Márk közösségének, valamint a mi közösségünknek is ide kell eljutni. Jézus visszaadja a reménységet. Jézus megújít. Jézus megpihentetni akar. Jézus lecsendesít és közben a maradékot is szemed elé teszi, hogy lásd jutott volna még többnek. Drága pozsonyi lelki Izráel! Látod üdvösségedet? Égi látás hited? Tapasztalod, hogy mily drága az Úr kegyelme? *„Mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus már feláldoztatott (IKor 5,7).”*

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljete és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében. (Ef 5,19-20).” Ámen.

Ének: 47. zsoltár: „No, minden népek...”